

tidligt gjort Rede for vor Stilling; de Forhandlinger, der nu er afsluttet i Landstinget, og hvis Resultater her foreligger, er væsentlig præget af konservative Initiativer, desværre ikke det endelige Resultat; men de Forslag, der blev fremsat fra konservativ Side, har været — jeg kan ikke se det anderledes — en udstrakt Haand imod Regeringen. Thi det, der er fremsat af de konservative Medlemmer af Landstingets Udvalg, var jo ikke andet end i store Træk Kvintessensen af den Redegørelse og de Undersøgelser, som det af Erhvervsministeriet nedsatte Industriudvalg i sin Tid anbefalede at gennemføre. Naar man har frygtet for at se Sandheden lige i Øjnene og tage Konsekvenserne, saa kryber man bag adskillige skjærmende Indretninger, et Udvalg, en Kommission o. s. v., og saa kan man selvfølgelig komme bort fra disse Resultater; men de har dog ligget paa Bordet og er ogsaa underskrevet af Partifæller af det ærede Medlem Hr. Trier. Det gør mig blot ondt, at den kemisk rensede Frihandelsretning indenfor Socialdemokratiet har vist sig at være stærkere end den, der gerne vil gøre noget for Produktionens Bevarelse, og at denne Sejr har præget det nu foreliggende Lovforslag, idet man i Landstinget er kommet til det unægtelig kummerlige Resultat, her foreligger.

Der er en enkelt Bemærkning, jeg gerne vil gøre til den ærede Ordfører Hr. Trier samtidig med disse mere almindelige Betragtninger, det refererer sig til Arbejdet i Folketingsudvalget. Uden at være ubeskedent mener jeg, at vi nok i Folketingsudvalget kunde være kommet til det samme glimrende Resultat, som her foreligger, men den Gang blev der sat en Bom derfor, idet det udtrykkeligt fra radikal Side blev sagt, at man ikke vilde diskutere noget som helst Forslag, der ikke indeholdt en Tilskudsordning. Derfor kan der heller ikke overfor det detaillerede Udvalgsarbejde og det Arbejde, der fandt Sted i Folketinget, rettes nogen Bebrejdelse mod det konservative Folkeparti; der maa det ærede Medlem Hr. Trier som i saa mange andre Tilfælde vende sig mod sin saakaldte allierede, det ærede Medlem Hr. Dahlggaard.

Jeg skal ikke forlænge denne Debat og ikke komme ind paa større Betragtninger over de egentlige produktive Foranstaltninger, der kan sætte Arbejdet i Gang og virkelig nytte overfor den store Krisesituation, vi er inde i, men der faldt i Gaar i Landstinget visse Udtalelser, som jeg ganske kort skal beskæftige mig med. Jeg tænker her paa de Udtalelser, der er kommet

fra Venstrepartiet, der jo i denne Sag har lagt sig saa beklagelig spærrende i Vejen og øvet saa beklagelig stor Indflydelse ogsaa paa Regeringspartiet, Udtalelser om, at Toldforanstaltninger, Toldforlig maaske var under Opsejling „til Skade for vort Hovederhverv“.

Det er denne fuldkommen letsindige og letfærdige Frase, der nu gaar Landet rundt, og jeg vil da gerne fra denne Plads spørge Repræsentanter for Partiet Venstre, hvor denne Skade for vort Hovederhverv kan paavises som Følge af de Toldsatser, vi allerede har. Jeg vil gerne spørge, om de Erfaringer, vi har haft fra de seneste Aar, berettiger til den Slags stærke Udtalelser. Vi har under Regeringen Neergaard faaet gennemført visse Toldsatser af industriel Karakter, delvis under Luksustoldsatserne — jeg tænker selvfølgelig ikke her paa de rent fiskale, hvis prisforhøjende Virksomhed er en Kendsgerning og en given Forudsætning, men paa de øvrige industrielle Satser og nogle udprægede Krisetoldsatser, dem, der afløste Importreguleringerne. Jeg vil gerne henvendt til Partiet Venstre spørge, om man paa nogen af de Poster og Satser, der saaledes i sin Tid blev gennemført, kan konstatere nogen som helst Prisfordyrelse. Mig bekendt og efter de Resultater, der ligger for, som jeg har haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med, er lige det modsatte Tilfældet. Disse Toldsatser har altsaa kun haft god Virkning overfor Produktionen og ikke været ledsaget af prisfordyrende Virkninger, tværtimod, kan jeg tilføje.

Men naar Venstre vil tage denne Agitation op, den Agitation, vi alle ved er den virkelige Hovedgrund til, at man ikke tør gaa videre her i Landet ad den eneste praktiske, anvendelige Vej, nemlig Toldforanstaltningerne, naar Venstre vil starte en saadan Agitation, maa der ogsaa være Realiteter bag, og man maa saa overfor de Erfaringer, man har, de nyeste Erfaringer, de spredte Erfaringer, vi har for Krisetoldsatser og Krisetoldlovgivning kunne fremlægge Resultater, der viser, at det har været vanskelige Veje at gaa ind paa, at disse Foranstaltninger har givet Bagslag i Form af prisfordyrende Momenter, som ingen har tilset, men som skulde være det, der nu afholdt en fra at gaa videre ad den selv samme Vej.

Thi hvad er det i Virkeligheden, det konservative Folkeparti vil? Naar man tager alle mere eller mindre, navnlig mere, perfide Udlægninger og Fortolkninger af